

GELLU NAUM

A ló

(Calul)

A ló ott nőtt a kertemben

Télen volt a legnehezebb
védenem kellett az eperfa gyökereitől
a nap fagyos érintéseitől
és hideg volt a száraz csipkebokrok között
éjjelente megrepedeztek a csövek a kapuknál
és a ló sörénye úgy zizegett mint a téli nádas

Tavasszal zavarosan zúdultak le a vizeink
a nők melle meg-megrezsent a blúzok alatt
ő meg tiszta volt és pirult mint egy szent
Tudod – mondta – amíg itt mozdulatlan állok
amíg mozdulatlanul növekszem a kertedben
annyi itt a lábnym körülöttem
s annyi híd vezet át a zavaros vizeinken
Kölcsönadhatnád a puskádat egy éjszakára

A belső vágtaíróról beszélt
A megkövült vágtaíróról

Én sosem meséltem neki az éjszakai gólya látogatásairól
amelyik folyton arra csábított hogy aludjam a tojásában

Éreztük valamiképp hogy a vizek cinkosaink
hogy a homok termékenyen óv bennünket
és amikor mezítláb mentem az agyagon
éreztem mennyire közel állnak hozzánk nedves testvéreink

A kút kereke nyikorgott a gyerekek jöttek az iskolából és
megálltak kérni egy kis sós vizet
mondták a hímnemű nőnemű és semleges nemű szavakat
nyugtalanította őket az elvont fogalmak nemi jellege
és nézték a lovat
szemükben ott volt az a mély megértés mely a világgal egyidős
és amikor megtörölték szájukat barátságosan nevettek

Nagy és nehéz dáliaák nőttek még ott
mint egy-egy sárgaréz tükör
és a fák ha elfáradtak ledőltek aludni a fűbe

Kezdet és közép (Început și centru)

Elfogadtam hogy a dolgok szeretnek bennünket

Törékenyek és durvák voltak lapályaikon
örültünk ha kivirágoztatták zöldségeinket
és vizeink érintetlenek maradtak

Estig eszközeink engedelmeskedtek nekünk
miféle szemről beszél

A halászok kentaurhalak közt bóbiskoltak
a partról egészen más szemmel nézték őket
és Platón az én obskúrus lovam
lázba hozta a grammatikát

A jéglovak (Caii de gheață)

Nemsokára minden véget ér
és együtt indulunk majd hosszú útra a fagyban
egy végtelen mezőn vezet utunk
amíg jéglovaink felnyihognak majd
amíg jéglovaink elolvadnak alattunk

Balázs Imre József fordításai